

ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ПІДПРИЄМНИЦТВА З ПОЗИЦІЙ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЙОГО ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

EVALUATION OF BUSINESS INVESTMENT OPPORTUNITIES FROM THE VIEWPOINT OF THE SUPPORT OF ITS ECONOMIC SECURITY

У статті проведено розмежування понять інвестиційних можливостей та інвестиційної привабливості, визначено порядок їх оцінювання з позиції забезпечення економічної безпеки підприємницької діяльності. В результаті дослідження факторів інвестиційних можливостей, економічної безпеки та інноваційного потенціалу сформовано методiku оцінювання доцільності впровадження інвестиційного проекту з позиції об'єкта та суб'єкта такої діяльності. В ході аналізу факторів забезпечення економічної безпеки підприємства, інноваційного потенціалу та інвестиційних можливостей виокремлено їх спільні блоки як у зовнішньому, так і внутрішньому середовищі, що стали підґрунтям розробки відповідних методологій оцінювання. При цьому, методика оцінювання інвестиційного потенціалу та інвестиційних можливостей підприємства, за умови, що воно не виступає одночасно і об'єктом, і суб'єктом інвестиційного процесу, буде абсолютно різною. На підставі даних алгоритмів стає можливою розробка комплексної моделі діагностики рівня інноваційно-інвестиційної діяльності підприємства в контексті забезпечення його економічної безпеки.

Ключові слова: інновації, інвестиції, капітальні вкладення, основний капітал, економічна безпека.

Постановка проблеми. Інноваційно-інвестиційний розвиток підприємства передбачає залучення додаткового капіталу або реінвестування власного прибутку в новітні розробки чи обладнання. Основним джерелом фінансування інновацій виступають власні кошти підприємств. Тобто, виробники нових видів продукції несуть суттєві витрати на розробку та впровадження нових видів продукції, що викликає зростання її собівартості, а також інвестують частину отриманого прибутку. Відповідно, вартість інноваційних проектів для самого підприємця стає дуже високою, а термін окупності вкладень зростає. Постає потреба у пошуках додаткових інвестицій. Будь-яке залучення коштів може негативно вплинути на рівень економічної безпеки підприємницької діяльності, відповідно пошук оптимальних способів оцінювання інвестиційної діяльності з позиції забезпечення економічної безпеки набуває особливої **актуальності**.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання інноваційно-інвестиційного розвитку економіки останнім часом все частіше висвітлюються вітчизняними науковцями, зокрема в працях О. Й. Вівчара, В. М. Гейця, М. П. Денисенко, Н. В. Краснокутської, Т. О. Скрипко, І. В. Юхновського тощо. Аналізу питань економічної безпеки в різні періоди приділяли увагу А. В. Абоютіна, О. В. Коваленко, І. В. Лобас, В. Г. Семенова, Н. Є. Скоробогатова, В. Г. Щербак.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. В сучасній літературі не спостерігається єдності наукової думки щодо методики оцінювання інвестиційних можливостей підприємств, аналізу факторів економічної безпеки, особливо в умовах турбулентності економіки.

Головною **метою** цієї статті є аналіз сутності понять інвестиційних можливостей та потенціалу в контексті інноваційного розвитку із забезпеченням належного рівня економічної безпеки.

Виклад основного матеріалу. Нормами Закону України «Про інвестиційну діяльність» інвесторам надано ряд прав та повноважень щодо об'єкта інвестування. Зокрема, за рішенням інвестора права володіння, користування і розпорядження інвестиціями, а також результатами їх здійснення можуть бути передані іншим громадянам та юридичним особам у порядку, встановленому законом. Також інвестор має право володіти, користуватися і розпоряджатися об'єктами та результатами інвестицій, включаючи реінвестиції та торговельні операції на території України, відповідно до законодавчих актів України [1]. Відповідно, підприємство, що виступає об'єктом інвестування, може втратити авторські та суміжні права на винаходи і розробки, якщо інше не передбачено договором. Окрім цього, однією з поширених форм зовнішнього інвестування є участь у капіталі, тобто передача частки права власності на юридичну особу.

Таким чином, для підприємця, що прагне інноваційного розвитку та потребує залучення додаткового капіталу, залучення прямих інвестицій втрачає свою цінність у зв'язку із загрозою втрати частки прибутку. Саме цим, на нашу думку, пояснюється значна частка самофінансування підприємств. Низькою також залишається частка кредитів банків та позик – лише 8,1 %. Причинами небажання залучати позикові кошти у розвиток підприємств в Україні, на нашу думку, є як не вигідні кредитні умови, так і втрата показників фінансової стійкості та стабільності, а відповідно – інвестиційної привабливості та економічної безпеки.

Забезпечення стану економічної безпеки досягається шляхом мінімізації впливу негативних факторів розвитку підприємства та має на меті забезпечення фінансової стабільності суб'єкта господарювання у поєднанні з технічним та інноваційним його розвитком. Будь-яка методика оцінювання стану економічної безпеки обов'язково включає в себе аналіз показників фінансової автономії підприємства та рівня його технічного розвитку. Таким чином, можна зробити висновок про обернений вплив залучення зовнішніх інвестицій в інноваційний розвиток та безпосереднього впровадження ноу-хау у виробничі процеси на рівень економічної безпеки підприємства.

Відповідно, в контексті залучення зовнішніх інвестицій в інноваційну діяльність підприємства при оцінюванні його економічної безпеки необхідно розглядати не лише обсяг і динаміку зобов'язань підприємства, а й напрямок розміщення залучених коштів. За умови, що довгострокові позики спрямовано підприємством на впровадження технічних інновацій або проведення власних розробок, показники фінансової автономії або структури пасивів підприємства, що розраховуються при оцінюванні кількісного показника економічної безпеки, на нашу думку, мають бути зважені на відповідний коефіцієнт, який здатен послабити вплив обсягу зобов'язань на загальний результат.

Оцінювання інвестиційних можливостей підприємства та оцінювання рівня його економічної безпеки тісно взаємопов'язані та мають ряд спільних ознак. Зокрема, зовнішні фактори впливу, на нашу думку, є в цілому аналогічними. Узагальнюючи окреслені фактори зовнішнього впливу на інвестиційну привабливість, інноваційну перспективність та рівень економічної безпеки, можемо виявити ті з них, що є спільними для означених характеристик підприємства (рис. 1).

Рис. 1. Спільні зовнішні фактори формування рівня економічної безпеки, інноваційного потенціалу та інвестиційної привабливості підприємства

Джерело: складено автором.

На рисунку продемонстровано зони взаємного впливу зовнішніх факторів за різними ознаками.

Зокрема, до першої зони – формування інноваційно-інвестиційної привабливості – віднесено кадровий та науковий потенціал регіону, а також його політичну стабільність і культурний розвиток.

До другої зони – формування інвестиційної привабливості при нарощенні рівня економічної безпеки – віднесено податкову систему країни, нормативно-інституційне державне регулювання та економічну ситуацію регіону чи країни.

До третьої зони – формування інвестиційної перспективності підприємства в контексті нарощення рівня економічної безпеки – віднесено розвиток кредитно-фінансового ринку та інформаційного забезпечення (доступності інформації).

До четвертої зони, найбажанішої – формування інноваційно-інвестиційного розвитку в контексті нарощення рівня економічної безпеки – віднесено:

- розвиток інфраструктури регіону (країни);
- геополітичне середовище (доступні природні ресурси та транспортні артерії);
- контрагентне середовище (наявність постачальників необхідних ресурсів при оптимальних цінах та потенційного ринку збуту);
- конкурентне середовище.

Перелічені зовнішні фактори, що розмежовані нами, не є достатніми для прийняття управлінського рішення, але є визначальними та необхідними.

За таким самим принципом проведено розподіл внутрішніх факторів підприємства:

зона 1: розвиток власної інфраструктури виробництва та кадровий і технічний потенціал;

зона 2: прибутковість підприємства;

зона 3: науковість і трудомісткість існуючої продукції як ресурс впровадження нових її видів;

зона 4: фінансова стійкість підприємства.

При оцінюванні інвестиційних можливостей підприємства варто чітко розмежовувати поняття інвестиційного потенціалу підприємства як процесу, в якому підприємство виступає об'єктом інвестування, і безпосередніх інвестиційних можливостей як процесу, в якому підприємство виступає суб'єктом інвестиційної діяльності.

Отже, переважна більшість науковців розглядає інвестиційний потенціал як сукупність ресурсів або здатність досягти бажаного інвестиційного результату. При цьому, поняття інвестиційних можливостей ототожнюється з категорією інвестиційного потенціалу.

На нашу думку, інвестиційний потенціал варто розглядати з позиції підприємства-об'єкта інвестування і визначати як здатність суб'єкта господарювання досягти бажаного інвестиційного результату. З такої позиції інвестиційний потенціал підприємства повинен оцінюватись шляхом розгляду факторів здатності даного підприємства до модернізації, переоснащення, проведення наукових чи технічних розробок, впровадження нових видів продукції за умови залучення додаткових джерел фінансування цих робіт.

Тоді інвестиційні можливості підприємства слід розглядати з позиції підприємства-суб'єкта інвестиційної діяльності і визначати як здатність суб'єкта господарювання використати частку наявних ресурсів, у т. ч. прибутку, для інвестиційної діяльності. З такої позиції інвестиційні можливості підприємства повинні оцінюватись шляхом виокремлення вільних ресурсів та напрямків їх ефективного розміщення. Тобто, інвестиційні можливості – це здатність ефективно генерувати інвестиції, а потенціал – ефективно їх поглинати. При цьому, як виділення частки ресурсів для інвестиційної діяльності, так і їх залучення у формі зобов'язань або частки капіталу напряму впливають на рівень економічної безпеки підприємства шляхом зниження кількісної його оцінки.

Узагальнено цей підхід на рис. 2.

Як уже зазначалося, як виведення коштів за межі підприємства (відповідно у формі інвестиційних можливостей), так і їх залучення (відповідно для задоволення інвестиційного потенціалу) може вплинути на рівень економічної безпеки в бік зниження оцінки його рівня.

Отже, з позиції економічної безпеки, оптимальною буде ситуація, коли інвестиційний потенціал і можливості підприємства збігаються. Проте, на практиці підприємства часто повинні залучати кошти із зовнішніх джерел або, навпаки, розміщувати тимчасово вільні кошти за межами підприємства. Окрім цього, необхідно зважати на кількісний та якісний вимір інвестиційних характеристик. Звичайно, кожен з них можна привести до грошового вимірника, але більш ефективним, на нашу думку, є інвестування шляхом прямого розміщення наявних ресурсів у фактичній формі.

Методика оцінювання інвестиційного потенціалу та інвестиційних можливостей підприємства, за умови, що воно не виступає одночасно і об'єктом, і суб'єктом інвестиційного процесу, буде абсолютно різною.

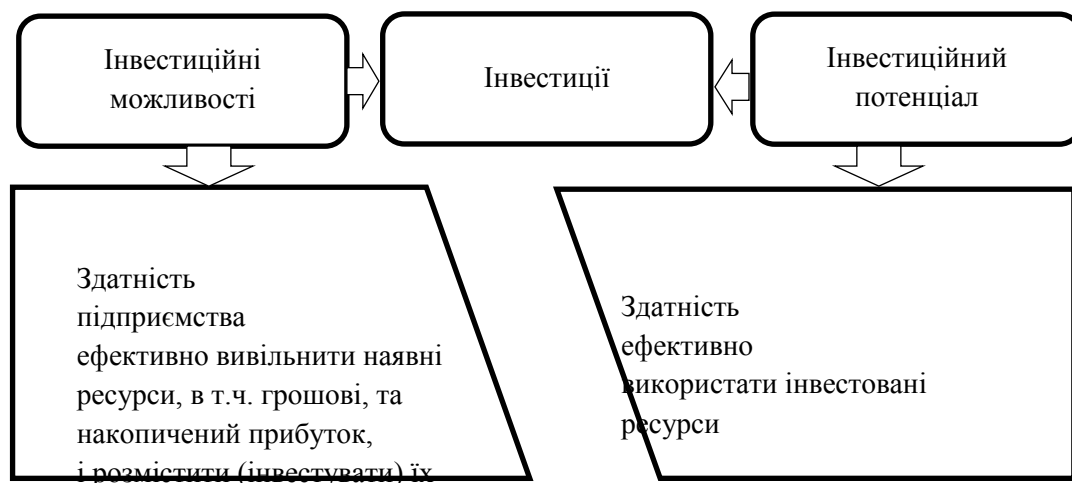

Рис. 2. Розмежування понять «інвестиційні можливості» та «інвестиційний потенціал»

Джерело: складено автором.

Оцінювання інвестиційних можливостей підприємства, на нашу думку, включає такі етапи:

- 1) оцінювання ефективності використання наявних ресурсів з метою виявлення резервів провадження інвестиційної діяльності;
- 2) оцінювання обсягу та структури ресурсів інвестування з метою вибору оптимального інвестиційного проекту, включаючи розрахунок очікуваного результату;
- 3) оцінювання впливу інвестиційного процесу на рівень економічної безпеки суб'єкта інвестування.

Методика реалізації цих етапів ґрунтується на класичних прийомах економічного, фінансового, стратегічного та проектного аналізу і має суттєву галузеву специфіку. Для промислового підприємства, що прагне перенаправити вивільнені ресурси в інвестиційну діяльність, виглядатиме вона таким чином:

1. На першому етапі проводиться внутрішня діагностика ефективності використання основних засобів, рентабельності окремих видів продукції, використання прибутку та тимчасово вільних коштів. В результаті визначається обсяг інвестиційних можливостей та їх форма – земля, капітал, інші ресурси.

2. На другому етапі відбувається відбір інвестиційного проекту та об'єкта інвестування. На цьому етапі варто оцінити поточну та майбутню вартість інвестицій, термін її окупності та прибутковість. Необхідно зважити досяжність і доцільність інвестицій у прямій формі та обрати спосіб участі в капіталі, а також оцінити ризиковість проекту. При цьому, на нашу думку, інноваційне інвестування варто сприймати як венчурне.

3. На третьому етапі слід оцінити, яким чином виведення частини ресурсів вплине на показники фінансово-майнового стану та перспективність діяльності суб'єкта інвестування у поєднанні з ефективністю здійсненої інвестиції в контексті рівня економічної безпеки підприємства.

Найскладнішим, на нашу думку, є другий етап оцінювання інвестиційних можливостей, тому що він включає оцінювання інвестиційного потенціалу об'єкта та інвестиційну привабливість проекту.

Методика оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства може ґрунтуватися на різних підходах. На нашу думку, комплексну оцінку інвестиційного потенціалу можна дати, поєднавши деякі з них. В ході аналізу літературних джерел [4, 9] нами обрано як найбільш ефективні такі напрямки:

1. Вартісний підхід, згідно з яким необхідно порівняти майбутню і поточну вартість підприємства при тому, що зміна вартості відбулася внаслідок реалізації інвестиційних проектів. Цей метод найповніше відображає економічну сутність інвестиційного потенціалу. Однак недоліком цього підходу є неможливість точного визначення майбутньої вартості підприємства з урахуванням непередбачуваних факторів зовнішнього середовища. Також поза увагою лишається вплив різних складових потенціалу на приріст вартості. Тому цей метод може бути використаний лише для загального оцінювання інвестиційної привабливості всього підприємства [4].

2. Експертне оцінювання, що передбачає залучення кваліфікованих фахівців відповідної технологічної галузі, котрі здатні розглянути інвестиційний проект у розрізі його складових. Серед позитив-

них рис цього підходу варто відзначити здатність оцінити якісні компоненти, а серед недоліків – високу вартість експертних робіт.

3. Формування інтегрованого кількісного показника, що характеризує інвестиційний потенціал підприємства на основі даних фінансової звітності та оцінювання зовнішніх факторів. Такий підхід передбачає побудову моделі, яка включає показники фінансового аналізу та сукупність поправкових коефіцієнтів і зважування результату на рівень зовнішніх ризиків. Недоліком цього методу є значна кількість розрахунків і применшення впливу конкретного проекту, а позитивною характеристикою – нівелювання впливу суб'єктивних факторів.

Отже, найповніше уявлення про інвестиційний потенціал конкретного підприємства можна отримати, поєднавши ці підходи у формі відповідних етапів (рис. 3).

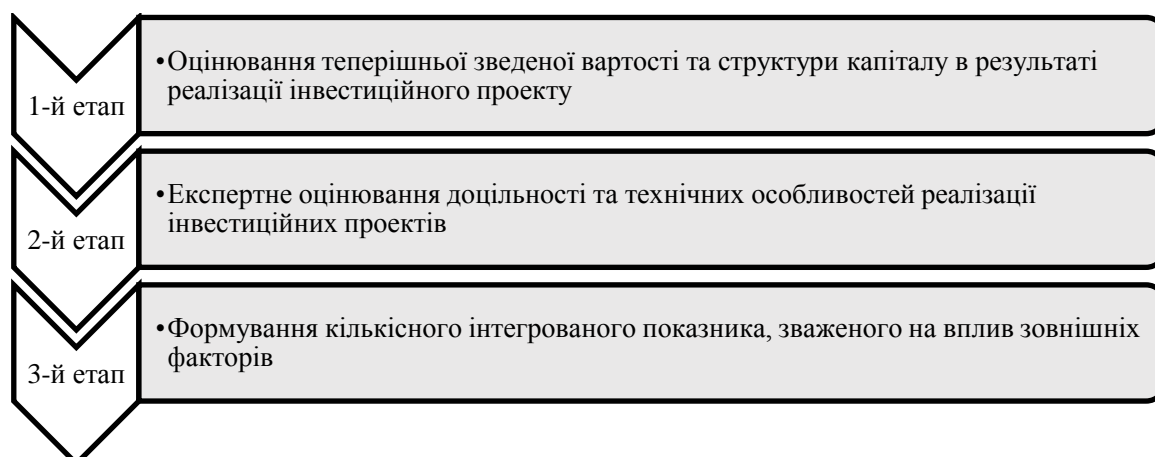

Рис. 3. Методика оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства

Джерело: складено автором.

У ході послідовної реалізації окреслених етапів менеджмент підприємства-об'єкта інвестування зможе достовірно визначити доцільність впровадження новітніх видів продукції чи технологій виробництва. Відповідно, підприємство-суб'єкт інвестиційної діяльності, застосовуючи цю методику у складі оцінювання власних інвестиційних можливостей, зможе прийняти рішення щодо релевантних компонентів її реалізації. В ході розробки методики оцінювання інвестиційних можливостей і потенціалу підприємства висвітлено ще один об'єкт оцінювання – інвестиційна привабливість. При цьому, на нашу думку, характеристика «привабливість» властива саме конкретному інвестиційному проекту, виходячи із самої етимології. Отже, ми вважаємо, що поняття інвестиційної привабливості проекту варто визначити як кількісно-якісну характеристику доцільності розміщення ресурсів у певний проект.

Таким чином, інвестиційні можливості властиві суб'єкту інвестування, інвестиційний потенціал – об'єкту інвестування, а інвестиційна привабливість – конкретному проекту.

Результатом проведеного оцінювання інвестиційних можливостей і потенціалу є прийняття рішення про здійснення інвестиційної діяльності. З метою забезпечення економічної безпеки підприємства позитивне рішення може бути прийнято у випадку, якщо проект потрапляє в зону 4 впливу факторів, тобто об'єкт інвестування здійснює свою діяльність у регіоні з розвинутою інфраструктурою, має вдале просторове розміщення, доступні ресурси, лояльне контрагентне і помірне конкурентне середовище, а також характеризується високим рівнем фінансової стійкості.

Нами опущено показники прибутковості та рентабельності суб'єкта інвестування, адже саме їх нарощення є основною метою реалізації інвестиційних проектів, а от фінансова автономія і стійкість – необхідний фактор економічної безпеки.

Технологічні й інформаційні особливості інновацій зумовлюють тривалість процесу їх розробки, апробації, впровадження та просування на ринку. Часто при здійсненні інноваційно-інвестиційної діяльності оцінити її прибутковість достатньо складно, адже інновації передбачають відсутність продукції, а іноді навіть її аналогів, на ринку. Проте алгоритм її здійснення все одно має ґрунтуватися на загальнонаукових принципах, охоплювати визначення об'єкта, предмета, параметрів і значущості показників. Серед основних методів оцінювання інноваційної привабливості проектів варто виокремити методи індукції, дедукції, спосіб сполучення статичних і динамічних оцінок, кількісних та якіс-

них оцінок, а також принцип урахування фактору часу (табл. 1) [8]. Саме сукупність таких методів, на нашу думку, дасть змогу підібрати необхідні параметри, оцінити їх значущість для конкретних технологічних, кадрових та наукових умов і визначити їх взаємний вплив.

Відповідно до перелічених методів стає можливою розробка алгоритму оцінювання інформації щодо інвестиційної привабливості інновації. Розробка алгоритму є процесом систематизації виокремлених методів і їх трансформації у покроковий механізм, що стане підґрунтям для прийняття управлінського рішення.

Таблиця 1

Методи оцінювання ефективності інноваційної діяльності

Метод	Змістове відображення
Від загального до часткового	Здійснення оцінки ефективності інноваційної діяльності як комплексної категорії, в розрізі оцінювання кожної зі складових
Від попередньої до загальної оцінки	Формалізація результатів оцінювання ефективності інноваційної діяльності, що здійснюються на етапі прийняття рішення про впровадження інноваційної діяльності та на кінцевому етапі комерціалізації результатів
Сполучення статичних і динамічних оцінок	Відображення результатів оцінювання як на етапі впровадження, так і з урахуванням її розвитку на ринку
Сполучення кількісних і якісних оцінок	З позиції авторів, базовими видами ефективності є економічна, соціальна, екологічна і технологічна ефективності, які характеризуються рядом показників, що вимірюються як кількісно, так і якісно. Тому оцінювання повинне містити в собі оптимальність параметрів, які б узгоджували ці показники
Урахування фактору часу	Здійснення оцінки з урахуванням динамічності навколишнього середовища впродовж життєвого циклу інновації та теорії вартості грошей в часі

Джерело: [8].

Кожна інновація за своєю природою є індивідуальною та неповторною, відповідно і алгоритм оцінювання може мати лише загальні універсальні риси, а технологічні – різноманітні компоненти. Цей процес охоплює типові етапи: збір інформації, зокрема щодо фінансово-майнового стану і прибутковості суб'єкта інвестування та його середовища, перспективності інновації; обробку інформації, зокрема групування отриманих даних та визначення і розрахунок необхідних техніко-економічних параметрів оцінювання; узагальнення результатів, зокрема їх систематизацію і прийняття відповідного рішення. При цьому, важливим компонентом обробки інформації є визначення необхідних показників і параметричних меж їх оцінки та суттєвості відповідно до техніко-економічних характеристик інновації.

Таким чином, сформовано системний підхід до оцінювання інвестиційної привабливості проекту в контексті збереження рівня економічної безпеки суб'єкта та об'єкта інвестиційно-інноваційного процесу.

Висновки. Отже, в ході проведеного дослідження напрямків інноваційної активності підприємств України виявлено, що основним напрямком її реалізації є придбання нових машин і обладнання. Науковий і науково-технічний потенціал інституцій та кадрового забезпечення за останні 10 років невпинно скорочується, частка розробок у ВВП станом на 2015 рік становить лише 1,4 %.

У ході аналізу факторів забезпечення економічної безпеки підприємства, інноваційного потенціалу та інвестиційних можливостей виокремлено їх спільні блоки як у зовнішньому, так і внутрішньому середовищі, що стали підґрунтям розробки відповідних методологій оцінювання. З метою уникнення категорійних колізій обґрунтовано розмежування понять інвестиційних можливостей, інвестиційного потенціалу та інвестиційної привабливості.

В результаті окреслення усіх факторів формування інноваційно-інвестиційної привабливості проектів і підприємницької діяльності та теоретичних особливостей сформовано методологію й алгоритми оцінювання інвестиційних можливостей, інвестиційного потенціалу та інвестиційної привабливості. На підставі цих алгоритмів стає можливою розробка комплексної моделі діагностики рівня інноваційно-інвестиційної діяльності підприємства в контексті забезпечення його економічної безпеки.

Список використаної літератури

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» № 1560-XII від 18.09.1991 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : //www.zakon.rada.gov.ua
2. Закон України «Про інноваційну діяльність» № 40-IV від 04.07.2002 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : //www.zakon.rada.gov.ua
3. BDO IBC Overall ranking [Electronic resource]. – Access mode : <https://www.bdo-ibc.com/index/global-comparison/overall-index/>
4. Дідух С. М. Принципи побудови системи оцінки інвестиційного потенціалу підприємств [Електронний ресурс] / С. М. Дідух // Ефективна економіка. – 2009. – № 3. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=48>
5. Політика економічного прагматизму [Електронний ресурс] / Ін-т сусп.-екон. дослідж. – Київ, 2016. – 118 с. – Режим доступу : // http://ises.org.ua/uploads/pdf/NEPmini_ua.pdf
6. Стан інвестиційної діяльності в Україні [Електронний ресурс] / М-во екон. розвитку і торгівлі України. – Режим доступу : // [http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=Стан інвестиційної діяльності в Україні](http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=Стан%20інвестиційної%20діяльності%20в%20Україні)
7. Статистична інформація Державної служби статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : // <http://www.ukrstat.gov.ua/>
8. Чорна М. В. Оцінка ефективності інноваційної діяльності підприємств : [монографія] / М. В. Чорна, С. В. Глухова. – Харків : ХДУХТ, 2012. – 210 с.
9. Щербатюк О. М. Дефініція «інвестиційний потенціал підприємства»: сутність та відмінності [Електронний ресурс] / О. М. Щербатюк // Ефективна економіка. – 2011. – № 11. – Режим доступу : // <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=773>

References

1. The Law of Ukraine "On investment activities" [Zakon Ukrayiny "Pro investycijnu diyal`nist`"], No. 1560-XII from 18.09.1991, available at: // www.zakon.rada.gov.ua
2. The Law of Ukraine "On innovative activities" [Zakon Ukrayiny "Pro innovacijnu diyal`nist`"], No. 40-IV from 04.07.2002, available at: // www.zakon.rada.gov.ua
3. BDO IBC Overall ranking, available at: <https://www.bdo-ibc.com/index/global-comparison/overall-index/>
4. Diduh, S. M. (2009), "Principles for building the system of evaluation of enterprises investment potential" ["Pryncypy pobudovy systemy ocinky investycijnogo potencialu pidpryyemstv"], *Efektivna ekonomika*, No. 3, available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=48>
5. "The policy of economic pragmatism" ["Polityka ekonomichnogo pragmatyzmu"] (2016), Kyiv, 118 p., available at: // http://ises.org.ua/uploads/pdf/NEPmini_ua.pdf
6. "The state of investment activities in Ukraine" ["Stan investycijnoyi diyal`nosti v Ukrayini"], available at: // [http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=Stan investycijnoyi diyal`nosti v Ukrayini](http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=Stan%20investycijnoyi%20diyal`nosti%20v%20Ukrayini)
7. Statistic information of State statistics service [Statystychna informaciya Derzhavnoyi sluzhby statystyky], available at: // <http://www.ukrstat.gov.ua/>
8. Chorna, M. V., Gluhova, S. V. (2012), The evaluation of the efficiency of enterprises innovative activities [Ocinka efektyvnosti innovacijnoyi diyal`nosti pidpryyemstv], KhDUKht, Kharkiv, 210 p.
9. Shherbatyuk, O. M. (2011), "The definition of "enterprise investment potential": nature and peculiarities" ["Definiciya «investycijnyj potencial pidpryyemstva»: sutnist` ta vidminnosti"], *Efektivna ekonomika*, No. 11, available at: // <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=773>

V. Bilyk**EVALUATION OF BUSINESS INVESTMENT OPPORTUNITIES
FROM THE VIEWPOINT OF THE SUPPORT OF ITS ECONOMIC SECURITY**

Any fundraising, even in the form of investment, could adversely affect the economic security of entrepreneurship; accordingly, the search for optimal ways to assess investment activities from the position of economic security is of particular relevance. The main purpose of this article is to analyze the nature of such concepts as investment opportunities and potential in the context of innovative development with the provision of an adequate level of economic security.

We believe that investment potential should be considered from the standpoint of an enterprise – the object of investment and defined as the entity's ability to achieve the desired investment outcome. From this view, investment potential of an enterprise should be evaluated by considering factors of the ability of this enterprise for upgrading, re-equipment, carrying out scientific or technological developments, implementation of new products provided additional sources of funding for these works.

Then enterprise investment opportunities should be considered from the perspective of an enterprise – the entity of investment activities and defined as the ability of the entity to use a share of available resources, including profits, for investment activities. From this position, enterprise investment opportunities should be evaluated by distinguishing free resources and directions of their effective allocation. In other words, investment opportunities are the ability to effectively generate investment and capacity – to effectively absorb them. In addition to this, both the allocation of resources share for investment activities and their involvement in the form of liabilities or capital share directly affect the level of enterprise economic security by reducing its quantitative evaluation.

During the analysis of the factors for ensuring enterprise economic security, innovative potential and investment opportunities their joint units both in external and internal environment, which became the basis for the development of appropriate valuation methodologies, are allocated. As a result, the method for evaluation of investment potential and investment opportunities of an enterprise, provided that it doesn't act both as the object and subject of investment process, is completely different. Based on these algorithms it is possible to develop an integrated diagnostic model of innovation and investment activities of an enterprise in the context of its economic security.

Keywords: *innovations, investments, capital investments, capital, economic security.*